

Pacific Herald.

ENTERED AT THE POSTOFFICE AT PARKLAND WASH. AS SECOND-CLASS MATTER.

Nr. 14

Parkland, Washington, 3d die April 1905.

13de Aarg.

145. Jesu Christus over Midianitene.
4 Maj. 31, 1-21.

Hør hører vi, hvoreledes Jæsøl zvede Havn over Midianitene, fordi de af dem var blevne forførte til Hoved og Græs. Vi hører Samme blev det ubudligt i sin sind stridende blandt. Dette 12,000 Mænd borg ud til Christ, og med dem gik Vinchaz, Eleazar Son, som ved sin Døde havde somet for Israels Synd. Og da de hellige Trompetter blev lagt ned, da gav Tegnet til Skamp. Det var jo en hellig Krig. Jæsølitterne slog den midianitiske Hær og fik slag alt Manblæs og opbrændte alle deres Steder. Også Bilen, som opbeholdt sig blandt Midianitene, kom i dette Blodbad og fulgte med. Han var sin Ulydighed. Ja, Gud lader ikke dem ulykkes, som forfører hans fromme Folk, han vil bringe Havn over Verden, fordi den giver hans Kiste sig et stort Horangelse. Og for de kristne er det nu Guds Villie, at de skal, visstnok ikke med Sverdet ubryde de ugodelige, men udskyde og stillle sig fra dem.

Efter Hjemkomsten bræsede Moses Oversterne over Højen for at de af Sogebudet havde staaet alle Kvinder og Barn. Hvad de hadde forstået, blev indbundet og alle Barn af Mondskæuet, der til alle synede, som havde hændt Mand, ihjelslagnede. Gud er stort og underbar og frigjæld i sine Domme. Tillige lover vi heraf, at de, som hører Herren til, skal alt handle efter Herrens Ord og med Guds Ord henjyrligt trofrie alle Synder. Det er Ulydighed, at man her lader sig lede og bestemme ved suge menneskelige Hjelpler.

Mændene, som var drague i Styrken og var blivne urene ved Hærskifte med de ihjelslagnede, fulde, forændrede gis lab i Leiren, døde lig i syv Dage. Digeleben blev alt krigsbente, f. Ex. alt Metal, renset med Vand eller med Vand. Deraf ser vi, hvor alvorligt Gud har Rabet!

alt stort, og hvor meget det er ham om at øje, at de hellige paa ingen Måde besætter sig med denne Verdens Urenhed.

Palmerjøndag.

Thi det samme Sindelag varer i over, som var i Kristus Jesu, han, om, da han var i Guds Stillelse, ikke holdt det for et Nød at være Gud lig, men fortængede sig selv, idet han tog en Menses Stillelse paa, blev Menseslægtslig og sandtes i Stillelse som et Menseske; han fornedrede sig selv, da han blev lidt indtil Døden, ja Nossejts Døb.

Tætter har og Gud holdt opbørt ham og sjansekøn et Nød, som er over alt Maaen, saa, at i Jesu Nød havet ikke skal boie sig, den i himmelen og på Jordens og under Jordens, og over Tunge b. hende, at Jesus Kristus er en Herre til Gud Haders Krest.

* * *

Dagens Evangelium fortæller om Herrelitens sidste mægtelige Jubleg i Jerusalem, hvor han i alle Synnernes Sted vildt tomme Guds retsretlige Væded Rall og dermed fortælle Gud med Menseslægten. Vi hører også, hvoreledes Stora, som gik foran os, fulgte efter i Dio og Gjerning blyde ham som den forsynede Meditas og Verdens Hjelper. Da vi kristne lever ill den Stora, som til følge efter Kristus, saa gjelder det, at vi skal nu i Fæsteliden også noje underjøget, om vi virkelig er Herrens andre Disciple og Hjelpler.

Dette er det, som Apostelen instruerer ved at afmale Kristus for os som det reale Hjelpledde paa den jænde Ærnighed, som man give et Gjernim haade i veri Sind og vor Hjord. Hen fremmer at det samme Sindelag mås findes i os, som var i Kristus Jesu.

I.

Hvoreledes var da Jesus Kristus

Tilten hører om Menseset Jesu Kristus. Denne Mand Kristus var i Guds Stillelse, idet hele Gudsdommens fulde boede legemlig i ham, og han var Guds Verdens uberyltile Villde i Kraft af den personlige Hæring mellem den guddommelige og menneskelige Herre. Al Gudsdommens Blæg og Hærlighed i Himmelten og på Jordens befandt sig med han som Menseske og var Gud lig. Alligenvel var hans Sindelag saa, at han ikke holdt det for et Nød at være Gud lig, der er, han kunne ikke dermed, ligesom en Skævhedstrænger med og forlyster sig i det Nød og Vylte, han har vundet som Selvherre.

Den iboende Gudsdoms Majestat og Hærlighed har han ikke mistet nogen, noch han til Mensesets Frelse måtte vise hvem han virkelig var, og hvad han formandet.

Eller udsonmede han sig fra Maaen af sine guddommelige Egenskaber og tog en Jæsøs Stillelse paa, og blev Menseslægtslig og sandtes i Stillelse som et Menseske, der er, han underlæste sig en jaadan Jæsøs Villde, den i alle Tede lig Menseske, forlægt i alle Ting, i Virghed med os, da abet Synd.

Denne dags på Maaen os sine Maaen er ubegribelige hale og hellige Gud og Mand i en Virghen fortærede sig til, saa han blev lidt indtil Døden, ja endog den fortærligste Død, nemlig Døden på Korset.

Og alt dette stede af opstrende Hjelpler til en urettig Gudsdeling, alle Kristi Øsen. Deres formet de mange trofælske Mælager i Kristus Læge, at Mælere er det Menseske Jesu Kristus, at Herrighedsens Herre er forsæt og et Gud forhenværende sig en Mensighed ved sit eget Blod og mange andre Hjælpende Ord.

Hjem dan vil afsænde en farben Hjælpskab og Opstrelse? Og dog harver den Helligeand h. t ved Danias at det samme Sindelag mås findes i os.

Hør du, hjere Den, lært paa bestre veer den gamle Adam velde sig for at øje sin ringe Gabionsmester eller Djævlen med sine Djævnenes, som maatte huske øje dig vel? Og dit Hjælpe i Himmelten, din Vibrog til og din Vibroshed for Mensigheden, som du hogner til, en Opstrelle og Hornedrelle, der kan sammenligne med dette stægt Sjæbelag og Hornedrelle for at redde dig uverdig fra en vel fortjent Straf?

II.

Hvad var nu Folgen af dette Kristi Sindelag?

Saa langt fra at denne dybe Hornedrelle, Opstrelle og Vibrelle forlænge vor Stedfortrædes Farværdighed og Majestat, saa har Gud meget mere holdt vareet ham. Vigdom vor Guds fers Hornedrelle er ubegribelig, og tilbevæsstværdig, fordi det er hans Opstrelle Vibrohaa ubestridelig og trofast for os.

Vor Herre os bedje Den, det Menseske Jesu Kristus, som saa sig til Bis til for os, han har Gud helt i hælet. I Kraft af den guddommelige Natur opfør han langt over alle Hinde for at fulde sit Jaabels, at han ogsaa Jost Menseske er allersyne tilstede, en tjuug Den og trofægt tilstede for alle arme Synede paa den græsle Jordens Hæde.

Gud har hjælpet ham et Maan, det er, en Stilling og Farværdighed, som er over alt Maan, da han hørte ham ses sin hale Hænd i Himmelten, langt over alt Hjælpskab og Hjælpskab og Magt og Herrighed os alt Maan, saa nævnt ikke efter i henni Verden, men også i den tilkommelige, os læser alt under hans Hæder og fatto ham til Herred over eling tilbedst for Mensigheden, som er hans Legeme, hans Hjælpe, som opfører alt i alle.

Gud vil i sin Dio dominere Farværdighed ved denne Mand Jesu, som han berett har bestillet og ophevet. Vor ham skal hvert Maan boie sig, Engle, Menseske og Djævle, alle sammen, vane og gode

stal betjente, at den forfældes: og ejensvindende Jesu Kristus. Kirke Hoved, er en Dette ill Guds Fabers Høje.

De arme Mennesker, som ikke har i Randen Disse vilde tillegne sig hans Rande, vil paa Dommeret, med sinne og fortrollelig Djævelen dog beklæde, at han er alle Tinghs Herrs oprettende Dommer.

Hvilkens Glæde, Håbend og Hju-
blichkeit er det da ikke, naar man hen-
lever Hatten, Haullen, ja hele Kiefe-
naret, nben at se det Guds Lam, som
bærer Verdens Skud, eller søger ham
i de Midler Det er Salmenterne:
hvor han selv har lagt, at han er vist-
jom til vor Frethe og Salighed?

Hvor nu at saamange øgie ting
den heilige Skabstab om Christi-
jens Død i Daaben, og Kristi Legeme
og Blod i Radveren, som de st i sin
Ungdom og lader sine Born opvælte i
uden ikke læg Undervisning om
disse berlige Ting eller lader dem høre
den reformeret Kirkes Elo, der i Sal-
menterne kun ser komme Tegn o
lite vor Frethers vinkelige Karnevali
og Meddelelse af sin Mand, Snyders
Karabelie, Liv og Salighed.

Hvor ulyttelige er ikke osaa de, so
med den reelle Skabstab om disse Tin-
dog gør sit aandelige eller fælteli-
Arbeide launreude, som om man træ-
vede altfor meget af dem, eller øjne
prængende som om de gjorde saa øst-
mønde siare Øpostrelser for andre!

Ja, hørledes fører voit Sindet
og vor Hjælpe og Øpostrelse ill.
Sindet, fast var i Kristus Jesu os
til hæde dybe Forbedrelse, endog Mor-
sets Dab for vor Ølys?

Bægn op, du, som sover, at Kristus
maa hje for dig og din Lampe findes
bændende, naar Brudgommen kom-
mer!

Golgatha.

Dette er det bekræftte Navn paa det
Sted, hvor vor Freher blev forfældet.
Paa engelst kaldes det "Calvary,"
som er den latinske oversættelse af
Golgatha. Begge Ord betyder Hæve-
pændet. Oprindelsen til dette Navn
angives noget forskelligt. Nogle me-
ner, at Siebet sit sit Navn heraf, at
Hævepænder og andet Ben har omfolding
paa Maten her, hvor Forbryderne blev
hævet. Andre mener, hvad der
mest er rætteligt, at Blodet des-
ligede en Hævepænde og derfor si-

ette Navn. Stedet var rimeligvis
større end den omliggende Mark, hvor-
af det paa Engelsk kaldes "Mount
Calvary."

Evangelisten Johannes siger, at bei-
sted, hvor Jesu blev forfældet var
i Staben. Det må nu uden Sidst
jeg være ubefor Siabens Minde.

Det Sted, der nu peges paa som
Golgatha er indenfor det nuværende
Jerusalem's Mure. Men de mange
forståelige Omstændigheder og Foran-
dinger, som har fundet Sted i Jeru-
salens Mure vor Herres Korsfællestse,
har jo også meget forandret Mure-
nes og Stadens Beliggenhed.

Den romerske keiser Konstantin den
store, blev overbevist til Kristendommen,
af Jesu hane Moder Helena.

Omeling Vor 325 efter Kristus
besøgte han Jerusalem og spurgte
om det hellige Sted.

Der, hvor man nu sagde Golgatha
og Jesu Grav havde noget, byggede
man en valer Kirke, som var forbundet
med katedralen Vor 335.

Den blev af Peterne joet med
Jorden Vor 614, men nuart dogget op
igen af Modenheds understøttet af Bis-
triarken i Aleppien.

Ogsaa denne blev lagt i Mæs af en
syvtyrt Stal. Vor 1015 oprettes et
næst Sted paa den gamle Tomt.

Krødererne opførte endelig den store
Kirke, som nu findes der og som
kalles Den hellige Græs Kirke.

Tidsskrift er nu Herrer og Hiere her,
men de tilhæder dog græsset og romerske
katalofer og Armeniere er halde sine
fortjelige Fortællinger i den.

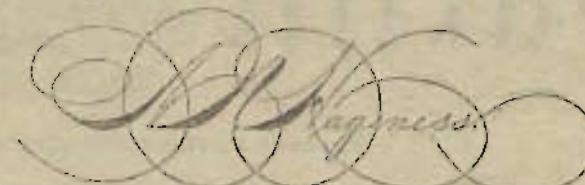
J. M. Arntson,
Notary Public.

Notarier og lovlige Dokumenter
Municipal Court-Rooms
City Hall.

TACOMA, - - - WASH

CARDS! CARDS!!

Your name written in white ink on 12 colored cards
for 5 cent stamps. Write to

Instructor in penmanship.

Pacific Lith. Academy,
Parkland, Wash.

A. S. Johnson & co.

Paints, Oils, Brushes, Wall Paper and Glass.

Estimates Given on Papering and Glazing.

We Carry a Full Line of Wall Paper and
Room Moldings, Sash
and Doors.

1309 PACIFIC AVENUE.

Tacoma Wash

CARL WILLIAMS.

A. BERGREN.

Tacoma Clothing CO.

Scandinavisk Klædehandel. Mænds og Kvitters
Klæder, Understøl, Overstøl, Hatte,
Støvler og Sko.

Et stort Udvalg — Lave Priser.

1310 Pacific Ave., Tacoma, Washington.

LUMBERMEN'S STATE BANK

R. D. Musser, Pres. Geo. S. Long Vice Pres.

W. E. Bliven, Cashier.

BERLIN BLDG. COR. 11th & Pac. Ave.

Seattle, Wash.

\$100,000.

Almindelig Bankforretning udføres. Betaler 3 Procent
paa Indskud. Veksler paa skandinaviske og fremmede Lande-
køb og salges. Sælger skandinaviske Kroner. General
Dampskibs og Emigrations Agenter.

Tacoma

Washington.

"Penge Sparer er Penge tjent"

Husk dette naar de trænger Mediciner for
Familien. Det eneste skandinaviske Apothek
paa Pacific Ave. 1128 ligeoverfor 12th St.

OM MEDICINER SPØRG JENSEN

PACIFIC HEROLD,

Udskrif af
Pac. Luth. Univ. Ass'n.

udkommer hver

FREDAG.

Rev. B. HARSTAD, Redaktør.
Assisteret af

Rev. J. Johansen,

Rev. O. Holden,

Rev. M. Christensen.

Abonnements-Vilkår:

Et Aar.....	50 Cts
Seks Maaneder.....	25 Cts
Til Europa pr. Aar.....	75 Cts

Adresse: PARKLAND, WASH.

Merk!!

Alt nederstende Bladet sendes til Pacific Luth. Universitets Ass'n. Parkland, Wash.

Glem ikke at sende Belægning. Send den højest i Money ordor eller 50cts. i Sels i Brevet.

En eller To Cent Hjemmefter modtages også. Men Præmier på 5 eller 10cts. kan vi ikke børge.

Rolle Webbelejer fra Skandinaviske Settlementer og Menigheder modtages med Tal.

Nordamerikanske Indianere.

(Fortsettelse).

Indianerne holdt mest af at være sig. Hører var hypolige, dels af rent priva. Natur, i Anledning af en Guds Ord. sel. et Bryllup eller fligt, dels aarlig tilbagevendende, offentlige — Højt. Stem i Anledning af Raadsens Mønstring f. 1. Gts. — dels enkeltvis, der blev holdt i en bestemt Anledning af Stammen i Høllestab, Stalpeller, Scier, følge o. l., eller for at overaa et bestemt Maal, som Bøfselfesten, der måtte have Bøfselfesten i den nordlige Amerika. Altid bestod Bøfselfesten i Spisen, Rogen, Sang og Drik samt forskellige Døge, Boldspil, Baddebold, Bruskelampe m. m.

Alt af denne var man liberalestighedsmænd, og man forsøgte ingen rettsighed til at røve Vore. Det var i Mælet om Mændene, som bestog, prægtigt malede og hængede med Drennen eller Mandier i Haand, ej til Det mættende som Tyr eller med mættelige Træmæster af forskellig Art. Mange

Danske var af høje „religiøse“ Natur, eller man troede i alt Højt ved dem at gjøre sig behagelig for høvere Mægler, fortjone eller bestille dem. Andre var rene Høvlebører, ved hvilke Mænd var jo ikke farværdig, Høvlebører, Træmæster og Knægle var alt.

Mange Stammer var i høi Grad forfaldne til Spil og Beddedan; naturlig, hvorpå de et Slags „Effen eller Høfven,“ som blev spillet med et vist Antal Smagprinde og som de lunde dyrke Time efter Time, ofte bortspilende alt lige til Elhorten paa Scropen og Roven oven i Højet. Boldspil, der var mere usædligt, blev drevet med stor Hær; hele Stammer modtager Tilsigelse for et udfløjende „Mæder,“ det findes bare i dogesis.

Sange digtedes ved mange Lærling-

heder; ved Høller og Danse sang man Seierhærens og Stammens Preis og honorede Hæren. Maas Deb. nærmeste sig, men icke strigten syngte sin Dødsang, en Upregalng af hans Bedrifter, af de Fædre han havde dræbt, de Elsye, han havde taget o. s. v.; andre Prætere har Indianerne altid været. Bunden til Wallerpalen guld den tapre også syngte; hr. gjaldt det naturlig om at høre og kritisere Glæderne, saa en eller anden af dem lod sig forlæsse til i opflussende Pæri at dræb; sangen og derved øjere dræb Ende paa hans Visster. Gaderig havde Medicinmændene deres Sange, fulde af Betværgelser, Kurarbejder og Hjælper. Alle disse „Boefser“ var naturligvis af temmelig farvældig Art, ikke egentlige Døge men tan Opregningsget, forsygnede i en vis vedlagen Zone, der stavede ret i mere musikaliske Dans.

I Modtagning til den overordentlige Omkring med holden mange Naturfolk satthiller deres Barben og andre Bevægelsestande med en øje smagfuld og rig Denommens, set vi hos Indianerne tan overfladiske, idet ejenemførte forseg i den Retning; hvort i Udbjæring eller Malning var man underlig kroen eller opslæbom. Den almindelige Udbjæring bestod — foruden i Perler. Hjør o. l. — i Udbjæring eller Paarmalling af Menneskes- og Dyresfigurer. Udbedovedet j. Gts. sit Stillelse af et Menneske eller Dyrehed, og han Tæte, Rapper og Skjoldbe malede man enkelte Figurer eller hele Optra med Dyr og Mennesker. Figurerne indhængedes også rundt om paa Stene og Klipper som „Helleristninger“ i vor Bevægelser. Men alt

hvete havde ubet med Stun at gjøre, men over med bejært. Gidenfæller, dels i den almindelige Udbjæring, et godt og fint Lid nu over hav hem.

Saa lenge der findes Mælighed for et fædigt, var derfor civilisatoriske Bestrebelser for det mæste spilte, men berimod, da han har inficeret, at han og hans Stægt nu har Valget mellem at forsvinde af Jordens Aar eller at holde sig ind under o. for Alvor tiltræde sig nu intet, nu synes det også at være Hæb om og Mælighed for Besparing og Øjeopretning for ham gjenem en Overgang til et rolig Liv som Ågerby ser, Haandverker o. l.

Men i alt Hæb i de forenede States er hans Tid som Race o. Nation forbi, almindeligvis til han efterhaanden ved Blodblanding forsvinde i den vordende amerikaniske Menneskeace, hvilken han ifjert vil bidrage i at give et Farværg. Det man nemlig vel børst, at medens både Amerikanerne og Indianerne før med var og forgav den sorte, er den røde Blod i og for sig ikke Øjenstand for den h. id. Racens Farværg. Menens Blanding af hvide og sorte er skyde og henvile til Overgang med den sorte Race og til at gå op i den, er Blaudingerne mellem hvide og røde ikke udstoxt; de gifter sig øste videre ind i den hvide Race og går op i denne.

Efter at vi nu har støbt at give et Billed af disse Nordamerikas rede Blod i Almindelighed, skal vi gaa over til at betragte enkelte Stammer af særlig Interess, idet vi gaa frem efter den særlige Stil fra de lavest til de højest staende, og idet vi maa bede Leseren stødig have i Grindring, at vi kan fremdrage de særlige Tæt. Han maa desil stødig selv seje af det foregaaende udsynderde Billedet med almindelige Tæt, hvor vor Sildring lader Huller blive tilbage.

Kojsimi Indianerne.

I den sydlige Del af Grænsterne, i den nordlige Mexiko og ned ad hele lange smalle kaliforniske Halvø i mod det store Meer, der er voldsomme Træner. Almoeht er her voldsomt vedt, det overgaas i denne Hændende næppe af noget andet paa Jord, i alt Hæb for eneste Plejers Blodomme.

Jordlinen er nogen, men ikke landet, mange Sieber bedømt i midtlig af Udbjæring, der ejer Vandet nordlig. Mænnerne i disse Gne er jævlig; paa sine Steder mangler den gamle, paa andre findes der et

